

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

شنبه ۱۰ مرداد ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۰۸۸ • اذان ظهر ۱۲/۱۱ • اذان مغرب ۱۹/۲۹ • نیمه شب شرعی ۲۳/۲۲ • اذان صبح فردا ۳/۳۶ • طلوع آفتاب فردا ۵/۱۳

irannewspaper.ir

ایران

• **صاحب امتیاز:**

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• **مدیر مسئول:**

صادق حسین جابری انصاری

• **سردبیر:**

هادی خسروشاهین

• **مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران**

• **رئیس هیات مدیره:** صادق حسین جابری انصاری

• **مدیرعامل:** علی متقیان

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **تلفار:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰

• **پیامک:** ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **صندوق پستی:** ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارندۀ گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ شرکت NISCERT

• **پدیزش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

...
مهم نقل قول

اندیشیدن را جدی بگیریم. اندیشیدن. آنچه ما کم داریم، مردان و زنانی هستند که اندیشیدن را جدی گرفته باشند. اندیشیدن باید به مثابه یک کار مهم تلقی بشود. اندیشه ورزشدن. بند زبان را ببندیم و بال اندیشه را بگشاییم. نویسنده نباید فقط در بند گفتن باشد. برای گفتن همیشه وقت هست، اما برای اندیشیدن ممکن است دیر بشود. چرا یک نویسنده نباید مغز خود را برای اندیشیدن و برای تخیل تربیت کند؟

بخشی از کتاب نون نوشتن به قلم محمود دولت‌آبادی که به بهانه زادروز او بازنشر می‌شود

بند زبان را ببندیم و بال اندیشه را بگشاییم

درباره طرح «تسهیم از مبدأ فروش بلیت سینماهای کشور»

آغاز عصر جدیدی از شفافیت مالی در سینمای ایران

گزارش

محمدعرفان صدیقیان

منتقد سینما

طرح «تسهیم از مبدأ فروش بلیت سینماهای کشور» یا همان پرداخت سهم صاحبان آثار از فروش بلیت سینما را نه یک چالش چهل ساله بلکه می‌بایست مهم‌ترین مسأله‌ از اولین اکران عمومی فیلم در سینمای ایران دانست. موضوعی که در دهه‌های گذشته به واسطه گردش روزافزون مالی در حوزه سینما، هرساله عمیق‌ترورپررگ‌ترشده‌ومتشاومبدأاختلافات بسیاری را فراهم می‌کرد.

اجرای طرح تسهیم از مبدأ؛ تحولی ریشه‌ای در اقتصاد سینمای ایران
فاصله زمانی طولانی میان فروش واقعی فیلم و دریافت سهم قانونی صاحبان آثار و فرآیندهای پیچیده اداری و مالی، در پرداخت هر یک از ذی‌نفعان را باید از جمله چالش‌های مهم سینمای ایران پیش از آغاز این طرح دانست. سینماگران و مدیران، در پرداخت هر یک از اختلافات صنفی، ابهام‌های مالی و دشواری در برنامه‌ریزی اقتصادی پروژه‌های سینمایی نیاز از جمله پیامدهای عدم اجرای این طرح به شمار می‌رفت. البته در ادوار گذشته تلاش‌هایی در خصوص اجرایی‌شدن این طرح صورت گرفت، اما بنا به دلایل متعدد و مختلف از جمله فراهم نشدن زیرساخت‌ها، این موضوع هیچ‌گاه به مرحله اجرا و نتیجه نرسید.

اما از مهرماه ۱۴۰۳ و با حضور رائد فریدزاده در سازمان سینمایی، همواره یک کلیدواژه در نشست‌ها و جلسات او به چشم می‌خورد، و آن شکل‌گیری زنجیره اقتصادی و صنعتی سینما بود. این کلیدواژه نشان می‌داد قرار است مهم‌ترین و زیرساختی‌ترین طرح اقتصادی سینما پس از چهار دهه رنگ و بوی اجرایی به خود بگیرد. فریدزاده معتقد بود در صورتی که اجزای زنجیره به‌درستی کنار هم قرار گیرند،

چرخه اقتصادی سینما مستمر، پایدار و کارآمد خواهد شد از همین رو و در همان روزهای ابتدایی، بدون هرگونه وعده وعیدی و یا ریزناژ خبری، یک تیم متخصص فنی وظیفه فراهم کردن زیرساخت‌های اجرایی طرح تسهیم از مبدأ را بر عهده گرفتند و پس از سپری شدن چندین ماه فعالیت مستمر و پیگیر، همچنین پس از انجام موفقیت‌آمیز تست‌های اولیه، اولین خبر پیرامون اجرایی شدن مهم‌ترین مطالبه اهالی سینما یعنی طرح تسهیم از مبدأ فروش بلیت سینماهای کشور پس از چهار دهه منتشر شد و در هفته گذشته با حضور طیف گسترده و وسیعی از اصناف سینمایی، تهیه‌کنندگان، سینماداران، پخش‌کنندگان و مدیران سینمایی طی مراسمی طرح تسهیم از مبدأ فعالیت خود را رسماً آغاز کرد.

شفافیت و انضباط مالی، افزایش امنیت سرمایه‌گذاری، بهبود نقدینگی تهیه‌کنندگان، کاهش اختلافات صنفی پیرامون تسویه درآمدهای حاصل از فروش فیلم، افزایش اعتماد میان ارکان صنعت سینما، حرکت به سمت استانداردهای جهانی و استفاده بهینه از ظرفیت‌های فناوریانه در حوزه سینما را باید از جمله ویژگی‌های اجرای این طرح دانست، که موضوعی که به جرأت می‌توان گفت حاصل یک همدلی و همراهی مثال‌زدنی در جامعه سینما بود و نشان داد، هر زمان اصناف سینمایی در کنار یکدیگر متحد باشند، دولت نیز همراه آنان می‌تواند اقدامات بزرگی را رقم بزند.

شفافیت مالی؛ دستاورد اصلی طرح تسهیم از مبدأ در سینما

رائد فریدزاده رئیس سازمان سینمایی پیرامون اراده جمعی صورت گرفته در اجرایی شدن این طرح گفت: «بابتدا صمیمانه از همراهی و همکاری مؤسسه سینماشهر، مجموعه تیک و همکاران فنی که چنین اتفاق مهمی را رقم زدند، تشکر می‌کنم. قطعاً اگر زیربنای فنی این ماجرا با همت و پشتکار همکاران و درگاه‌های فروش ایجاد نمی‌شد، این امر ابرتر می‌ماند. این اتفاق ثمره‌ای از زحمات همکاران در مؤسسه سینماشهر، معاونت نظارت و ارزشیابی و از همه

مهم‌تر اراده جمعی صنوف مختلف سینمایی همچون صنف پخش‌کنندگان، تهیه‌کنندگان و سینماداران بود که خدا را شکر تلاش مستمر دوستان به ثمر نشست.»
وی همچنین با اشاره به تأثیرات این طرح افزود: «طرح تسهیم از مبدأ باعث می‌شود بتوانید درباره سرمایه‌ای که در سینما وجود دارد، برنامه‌ریزی کنید. این موضوع پیش‌بینی پذیر بودن سینما را رقم می‌زند و همچنین موجب جذب سرمایه خواهد شد. از همه مهم‌تر، شفافیتی که در این طرح وجود دارد، باعث می‌شود شاهد رونق در تولید باشیم و رونق در تولید، قطعاً صنوف مختلف بویژه صنف پخش‌کنندگان و سینماداران را منتفع خواهد کرد.»
رئیس سازمان سینمایی تأکید کرد: «ناباید دغدغه‌های بحق سینماداران را به این برداشت تقلیل داد که تنها تمایلی به پرداخت مطالبات ندارند. دوستان ما متعهدانه پای توافقات خود ایستادند و جا دارد از صنف سینماداران بابت همراهی‌شان قدردانی کنم.»

امنیت سرمایه‌گذاری با اجرای طرح تسهیم از مبدأ افزایش می‌یابد
حبیب‌ایل‌بیگی مدیرعامل مؤسسه سینماشهر نیز با اشاره به توسعه زیرساخت‌های هوشمند و اجرای مسترآن با همراهی خانواده سینما عنوان کرد: «ما در مؤسسه سینماشهر و در راستای کلان برنامه‌های وزیر محترم عنوان کارگرسنت فناوری‌های نوین برای بهبود تنظیم‌گری، مقررات‌گذاری و رونقی اقتصاد فرهنگ، توسعه زیرساخت‌های هوشمند و ارائه خدمات نوین را وظیفه‌ای راهبردی می‌دانیم و بر این باور هستیم که آینده سینمای ایران، بیش از هر زمان دیگری، نیازمند زیرساخت‌هایی کارآمد، یکپارچه و مبتنی بر فناوری است. بلکه آغاز مسیری می‌دانیم که در آن، سینماشهر با اتکا به دانش، فناوری و تعامل مستمر با خانواده سینما، نقش مؤثرتری در توسعه زیرساخت‌های هوشمند و ارتقای خدمات این حوزه ایفا خواهد کرد.»

وی همچنین در خصوص آغاز طرح تسهیم

سال‌ها با تأخیرهای چندماهه در پرداخت سهم فیلم‌ها مواجه بودیم

همایون اسعدیان مدیرعامل خانه سینما نیز با اشاره به موضوع تسهیم به‌عنوان یک چالش قدیمی گفت: «این موضوع یک درد قدیمی است و سال‌ها این مشکل وجود داشته و حداقل خود من با تجربه سه‌الی چهار دهه فعالیت صنفی شاهد بودم که همواره این مسأله مطرح بوده است. در طول سال‌ها ما با سینماهایی مواجه بودیم که در قرارداد به‌صراحت می‌نوشتند سهم شما از فروش فیلم را ۸ ماه دیگر پرداخت می‌کنیم؛ آن‌هم در شرایط ناپایدار اقتصادی که روزانه قیمت دلار تغییر می‌کند. در چنین شرایطی، پرداخت سهم تهیه‌کننده هشت ماه پس از اکران، او را ضرر می‌رساند و این خواهد کرد؛ اما به‌مهرور و با تلاش شورای صنفی و همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، بازه‌های زمانی به چهار دوامه تقلیل یافت و طی یک‌الی دو سال اخیر با تلاش شورای صنفی موفق شدیم این زمان را به دو هفته و حتی یک هفته برسانیم که بسیاری از دوستان سینمادار همراهی کردند و البته برخی نیز همراه نبودند.»

این کارگردان و تهیه‌کننده سینما افزود: «خوشبختانه اجرای طرح تسهیم از مبدأ که چند سال پیش با فعالیت شورای صنفی اکران و همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آغاز شده بود، امروز با کمک مؤسسه سینماشهر و سقا به بار نشسته است و زیرساخت‌های آن که همان تقسیم‌پول از لحظه خرید بلیت است، فراهم‌شده و این موضوع باعث خوشحالی است. تأثاتی که من اطلاع دارم، بخشی از سینماهای تهران در این سیستم قرار گرفته‌اند و امیدوارم با پیداشدن مشکلات وضعیهایی که به صورت طبیعی در اجرا پیدا خواهند شد، این طرح تا ماه‌الی یک سال آینده تمام سینماهای کشور را شامل شود.»

اسعدیان همچنین در خصوص تأثیرات اقتصادی این طرح نیز اظهار کرد: «این مسأله برای تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان مزایای بسیاری دارد. اگر تهیه‌کننده‌ای از همان لحظه اکران فیلم بتواند برداشت‌های اقتصادی داشته باشد، می‌تواند این پول را مجدده به چرخه تولید برگرداند. این موضوع از پرداخت بدهی‌های مربوط به فیلم قبلی گرفته تا طراحی پروژه‌های بعدی می‌تواند بسیار کمک‌کننده باشد. اجرایی شدن طرح تسهیل از مبدأ قطعاً در درآمدت

برای دوستان سینمادار نیز دارای مزیت‌های بسیاری خواهد بود. در واقع با اجرای طرح تسهیم از مبدأ، شاهد شفافیت در بلیت‌فروشی خواهیم بود و این موضوع می‌تواند جلوی هرگونه سوء تفاهم را بگیرد. من به‌شخصه از شورای صنفی اکران بابت تلاش‌های چندساله و همچنین مؤسسه سینما شهروزارت فرهنگ برای فراهم کردن زیرساخت‌های اجرایی این طرح تشکر می‌کنم.»

تأخیر در پرداخت‌ها، خسارت سنگینی به صاحبان آثار وارد می‌کرد
مرتضی شایسته رئیس انجمن پخش‌کنندگان فیلم سینمای ایران نیز با اشاره به اهمیت اجرایی این طرح گفت: «پول فیلم و پخش‌کنندگان سینما از ابتدای انقلاب تاکنون همواره در اختیار سینمادارها بوده است و برخی این مبالغ را با تأخیری چندین ماهه پرداخت می‌کردند و بعضی‌های دیگر نیز اصلاً پرداختی صورت‌نساب انجام نمی‌دادند.»
وی افزود: «در همین خصوص، ما جلسه‌ای با بسیاری را برگزار کردیم که پس از این جلسه‌ها، برخی از سینماداران پرداخت مبالغ را آغاز کردند؛ اما همچنین برخی دیگر با تأخیر این کار را صورت می‌دادند یا در بعضی موارد اصلاً پرداختی صورت نمی‌گرفت. البته سینمادارانی نیز مانند زنده‌یاد آقای نوری در سینمای اصفهان و بعضی از سینماها در تهران، به‌محض اتمام اکران مبالغ مربوط به هر فیلم را پرداخت می‌کردند؛ اما متأسفانه برخی دیگر از سینماداران با تأخیرهای ۶ ماهه و حتی یک‌ساله تسویه حساب‌ها را به انجام می‌رساندند که همین امر باعث می‌شد پخش‌کننده، ضرر و زیان بسیاری را متحمل شود.»

شایسته ادامه داد: «البته بعد از دیجیتال شدن سینماها قرار بود این مبالغ به شکل نوین و دیجیتال پرداخت شود که این‌ موضوع نیز صورت اجرایی به خود نگرفت؛ اما اکنون قرار است با اجرای این طرح، مبالغ مربوطه از مبدأ خرید بلیت، به صورت مستقیم پرداخت شود.»
این پخش‌کننده سینما همچنین یادآور شد: «تأخیر در پرداخت مبالغ مربوط به هر فیلم به صاحبان آثار، صدمه‌های بسیاری وارد کرده است و برای مثال، اکنون من صورتنحسابی ۸ الی ۹ صفحه‌ای در برخی سینماها در اختیار دارم که تاکنون سهم خود را در پرداخت نکرده‌اند. اما بالاخره با اجرایی شدن طرح تسهیم از مبدأ که تاکنون چندین بار تا مرحله اجرایی شدن پیش رفته‌ اما به سرانجام نرسیده بود، قرار است این چالش قدیمی به سرانجام برسد که به عقیده من اتفاق بسیار خوبی است. این اقدام باید خیلی زودتر انجام می‌شد اما در هر صورت این طرح به نفع پخش‌کنندگان و تهیه‌کنندگان بوده و قطعاً به نفع سینماداران نیز خواهد بود. خواش من این است که این طرح به‌سرعت و به‌صورت کامل اجرایی شود.»

امید، انگیزه و مشارکت جمعی زنده می‌ماند.

مدیریت فرهنگی زمانی موفق است که پیش از ساختن ساختمان، اعتماد بسازد؛ پیش از تدوین برنامه، سرمایه اجتماعی خود را افزایش دهد و پیش از هر اقدام دیگری، این اطمینان را به جامعه هنری بدهد که تخصص و سابقه، معیار انتخاب است. اگر تصمیم‌های اخیر آغاز چنین مسیری باشد، می‌توان امیدوار بود که تاثرات ایران، پس از سال‌ها حاشیه و فرسودگی، آرام‌آرام وارد دوره‌ای از ثبات و گفت‌وگوی حرفه‌ای کسانی استفاده کنند که سال‌ها هابی این هنر اعتبار ساخته‌اند. این احساس، سرمایه کمی نیست؛ بویژه برای هنری که بیش از هر چیز با

• **امام علی (ع):**

آرزو، عمل را بآیه و عمر را ضایع می‌کند.

سخن‌روز

فیلم جدید «بیگله جیلان» در انتظار جشنواره کن

بیگله جیلان تولید فیلم «خورشید پریده‌رنگ» را به پایان رسانده و به نظر می‌رسد از حالا منتظر فرارسیدن جشنواره کن ۲۰۲۷ است. در این فیلم پینار دنیز نقش فتنه را بازی می‌کند و آلتان ارککلی بازیگر پیشکسوت ترک نقش صبری را بر عهده دارد و عثمان سونانت در نقش شوهر دفنه ظاهر می‌شود. جیلان فیلمسازی است که تقریباً همیشه جایی در بخش رقابتی کن دارد و از همین حالا می‌توان انتظار داشت که با این فیلم در کن ۲۰۲۷ حضور داشته باشد. / **مهر**

تحلیل فرهنگی روز

رضاصانمی

دبیر گروه فرهنگی

شبکه‌های اجتماعی و دستکاری فرهنگ سلامت

وقتی سلامت «امری رسانه‌ای» می‌شود

زمانی سلامت را با مراجعه به پزشک، نتیجه آزمایش یا وضعیت جسمانی می‌سنجیدیم. امروز اما پیش از آنکه بدن ما واقعاً سالم یا بیمار باشد، تصویری از آن ساخته می‌شود؛ تصویری که در شبکه‌های اجتماعی، ویدیوهای سبک زندگی، صفحات اینفلوئنسرها و انبوه توصیه‌های آنلاین شکل می‌گیرد. سلامت دیگر فقط یک وضعیت زستی نیست، به یک روایت تبدیل شده‌است؛ روایتی که باید دیده شود، به اشتراک گذاشته شود و از سوی دیگران تأیید شود. بدن سالم در عصر دیجیتال، فقط بدنی نیست که کارکرد طبیعی دارد، بدنی است که در قاب تصویر جذاب به نظر می‌رسد. اینجاست که مفهوم «رسانه‌ای شدن سلامت، اهمیت پیدا می‌کند، یعنی فرآیندی که در آن رسانه، نه فقط درباره سلامت اطلاع‌رسانی می‌کند، بلکه در تعریف آن نیز نقش دارد. امروز تصور ما از بدن سالم، بیش از گذشته تحت تأثیر منطق رسانه‌است؛ منطقی که بر پایه تصویر، سرعت، جذابیت و میزان دیده شدن عمل می‌کند.

سال‌ها پیش، ایوان ایللیچ در کتاب «تمسیس پزشکی» از مفهوم «پزشکی شدن زندگی» سخن گفت؛ فرآیندی که طی آن، حوزه‌های بیشتری از تجربه انسانی، از تولد و پیری گرفته تا غم و اضطراب، در نگاه پزشکی قرار گرفتند. بعداً پیتر کئارد نشان داد که چگونه بسیاری از رفتارهای عادی انسان به‌تدریج به مسائل پزشکی تبدیل می‌شوند. اما امروز با مرحله تازه‌ای روبه‌رو هستیم: رسانه‌ای شدن سلامت. اگر پزشکی شدن به معنای افزایش نقش نهاد پزشکی در تفسیر بدن بود، رسانه‌ای شدن یعنی ورودی رونق منطق رسانه به این حوزه. در این وضعیت، مرجع فهم سلامت دیگر فقط پزشک نیست، اینفلوئنسرها، تولیدکنندگان محتوا، اپلیکیشن‌های سلامت و حتی الگوریتم‌های شبکه‌های اجتماعی نیز در شکل دادن نگاه ما به بدن و بیماری نقش دارند. تفاوت مهم اینجاست که علم بر بررسی، شواهد و پیچیدگی تکیه دارد، اما رسانه اغلب به دنبال سادگی، جذابیت و جلب توجه‌است. به همین دلیل گاهی یک توصیه چند ثانیه‌ای در یک دیووبر در کتاب «جامعه‌نمایش» معتقد بود انسان مدرن بیش از آنکه با خود واقعیت مواجه باشد، با تصویر واقعیت زندگی می‌کند. سلامت نیز امروز وارد همین چنان نمایشی شده‌است. بدن سالم به مجموعه‌ای از تصاویر تبدیل شده‌است؛ بدن ورزشیده یک فرد مشهور، برنامه غذایی بی نقص، تمرین‌های روزانه، بیدار شدن در صبح‌های زود و سبک زندگی‌ای که همیشه منظم و موفق به نظر می‌رسد.

ژان بودریا در این وضعیت را با مفهوم «فراواقعیت» توضیح می‌دهد؛ جایی که تصویر چنان قدرت می‌گیرد که گاهی از خود واقعیت مهم‌تر می‌شود. در چنین شرایطی، ممکن است تصویر یک زندگی سالم از تجربه واقعی سلامت مهم‌تر به نظر برسد. پیام پنهان این تصاویر آن است که سلامت فقط یک وضعیت جسمی نیست، بلکه نشانه‌ای از اراده، موفقیت و حتی فضیلت فردی است. در مقابل، بیماری گاهی به شکل شکست شخصی زبانی می‌شود، گویی کسی که بیمار شده، به اندازه کافی مراقب خود نبوده یا درست زندگی نکرده‌است. شبکه‌های اجتماعی علاوه بر افزایش دسترسی به اطلاعات سلامت، نوع تازه‌ای از اضطراب را نیز ایجاد کرده‌اند. هر روز با هشدارهای تازه‌ای روبه‌رو می‌شویم؛ غذایی که خطرناک معرفی می‌شود، عادتی که «سمی» خوانده می‌شود یا نشانه‌ای که ما را به حسرت و جوی بیماری در بدن خود ترغیب می‌کند. آن دل همین وضعیت، پدیده‌ای مانند «اسایپرکندریا» شکل گرفته است. اضطراب سلامتی که نه از بیماری واقعی، بلکه از مصرف بی‌وقفه اطلاعات پزشکی پرانده و گاه متناقض ایجاد می‌شود. بارادوکس عصر دیجیتال همین جاست: رسانه‌ای که قرار بود آگاهی ما را افزایش دهد، گاهی خود به منبع نگرانی تبدیل می‌شود.

میشل فوکو از مفهوم «قدرت زبستی» سخن می‌گفت؛ نوعی قدرت که نه از طریق اجبار مستقیم، بلکه از راه مدیریت و نظارت بر بدن‌ها عمل می‌کند. در عصر دیجیتال، این نظارت شکل تازه‌ای پیدا کرده‌است. انسان امروز بدن خود را با ساعت‌های هوشمند، اپلیکیشن‌های تناسب اندام و ابزارهای سنجش سلامت اندازه‌گیری و ثبت می‌کند. دیورا لوپونن از مفهوم «خود کفنی شده» سخن می‌گوید، انسان‌ای که بدنش را به مجموعه‌ای از داده‌ها تبدیل کرده تا آن را کنترل و اصلاح کند و بهبود بخشد. اما این پرسش همچنان باقی است: آیا افزایش اندازه‌گیری و کنترل بدن، الزاماً به سلامت بیشتر منجر می‌شود؟ یا گاهی ما را در چرخه‌ای از نگرانی دائمی درباره بدن گرفتار می‌کند؟ رسانه‌ای شدن سلامت را نمی‌توان متوقف کرد، اما می‌توان آن را به سمت سیر درست هدایت کرد. مسأله این نیست که رسانه درباره سلامت حرف نزند، مسأله این است که چگونه حرف بزند. رسانه سلامت‌محور باید از نمایش بدن ایده‌آل فاصله بگیرد و به سمت تولید فهم حرکت کرد. جامعه امروز بیش از هر زمان دیگری به سواد رسانه‌ای سلامت نیاز دارد؛ توانایی تشخیص میان اطلاعات معتبر و متعوتایی که صرفاً برای جلب توجه ساخته شده‌است. سلامت واقعی در تعداد دنبال‌کنندگان، میزان لایک‌ها یا تصاویر بی نقص خلاصه نمی‌شود. سلامت پیش از آنکه تصویری برای دیگران باشد، تجربه‌ای انسانی است، تجربه‌ای که در گفت‌وگوی میان علم، رسانه و جامعه شکل می‌گیرد، نه در چرخه بی‌پایان نمایش.